

ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

Τα παιδιά κοιμούνται στα θρανία και οι αρμόδιοι αδιαφορούν

Πολιτικοί, εκπαιδευτικοί και άλλοι έγραψαν για την συμπεριφορά του ΡΙΚ έναντι των παιδιών όσον αφορά την συμμετοχή ανηλίκων στα στοιχήματα. Το ΡΙΚ προβάλλει σίμα που δείχνει πως δεν πρέπει να παρακολουθούν το πρόγραμμα BINGO στο Μόντε Καπούτο. Το κύριο θέμα που θέλω να θίξω εδώ είναι η απαγόρευση της συμμετοχής των ανηλίκων στα στοιχήματα. Ανήλικοι θεωρούνται οι κάτω των 18 ετών σύμφωνα με την νομοθεσία.

Η αγορά στοιχημάτων όταν γίνεται από το τηλέφωνο (που σε άλλες χώρες απαγορεύονται για παιδιά) θεωρείται άκρως εθιστική ακόμα και για τους ενήλικες. Ονομάζεται "Interactive Gambling" και γι' αυτό σε άλλες χώρες λαμβάνονται προστατευτικά μέτρα. Το ΡΙΚ προβάλλει στις διαφημίσεις του και παιδιά, πράγμα που αποτελεί προτροπή και πρόσκληση για να συμμετάσχουν στα στοιχήματα εφόσον βλέπουν εκεί τους συνομήλικούς τους (δευτέρα πράξη που σε άλλες χώρες απαγορεύεται). Ο Γενικός Διευθυντής του ΡΙΚ κ. Μ. Μαυρίκιος συνεχίζει να δηλώνει ότι είναι ευθύνη των γονιών.

Η προστασία των παιδιών είναι ευθύνη όλων μας! Αναφέρω μια πραγματική ιστορία που συνέβη σε σχολείο της πρωτεύουσας. Σε ώρα μαθήματος η διευθύντρια παρατήρησε ότι μαθητής 11 χρονών κοιμήθηκε στο θρανίο. Όταν τον ρώτησε αν του συνέβαινε κάτι, απάντησε πως ξενύχτησε στο BINGO του ΡΙΚ.

Διερωτώμαι πώς επιτρέπουν οι αρμόδιοι στο ΡΙΚ να παραβιάζει τη νομοθεσία που προνοεί ότι δεν επιτρέπεται η παρουσία ανηλίκων σε στοιχήματα άρα και η συμμετοχή τους. Μήπως, χάριν των εισπράξεων μπορούν να καταργούνται οι νόμοι; Ποια υπηρεσία έδωσε άδεια στο ΡΙΚ για να λειτουργεί το BINGO εκθέτοντας σε κίνδυνο τα παιδιά; Καλυμμένο κάτω από το όνομα BINGO κρύβεται σήμερα έναν αμφιβόλο ποίησης τηλεθέαμα που αποτελεί συνδυασμό προκλητικού θεάματος, στοιχημάτων και πρόκλησης για κυβεία.

Είχαν δικαίωμα οι αρμόδιοι να παραχωρήσουν την άδεια και με ποιους όρους την παραχώρησαν;

Είναι τραγική η αδιαφορία των αρμοδίων όταν τα παιδιά κατανοούν να κοιμούνται στα θρανία, οι ευθύνες τους είναι βαρύτερες. Αναμένουμε μια επίσημη απάντηση από τον Κυβερνητικό εκπρόσωπο.

Γιώργος Ζαχαράκης, Χημικός

Αρνούμαι να ακολουθήσω ένα κατήφορο

Διαβάζοντας κανείς την επιστολή των κυριών Γιαννάκη Ιωάννου και Χάρη Θρασυβούλου συνειδητοποιεί πράγματι πως οι αγαπητοί μου συναδέλφοι ενώ βυθίζονται στα δικά τους λάθη, προσπαθούν με έωλα επιχειρήματα και αστειές αλλά και ατεκμηριωτές κατηγορίες να θολώσουν τα νερά.

Η εμφανέστατη προσπάθειά τους όμως αυτή υποσκάπτει πως με πάραυτον λίγες ανάσες από το δύσκολο σημείο που βρίσκονται, σίγουρα δεν θα με παρασύρουν στον κατήφορο. Έχοντας απόλυτη εμπιστοσύνη στις αρχές και αξίες που πιστεύω ότι με διακατέχουν, δεν πρόκειται να κατεβώ από το επίπεδο για το οποίο οι δημότες με εμπιστεύθηκαν και να απαντήσω με απρεπείς και απερίσκεπτες χαρακτηρισμούς σε τα πρόσωπά τους όπως αυτοί έκαναν με μένα. Αυτό φυσικά είναι υπόθεση που θα απασχολήσει το νομικό μου σύμβουλο.

Το αν οι αρχές και αξίες του Μάρκου Παντελίδη ανταποκρίνονται στις κατηγορίες των αγαπητών μου συναδέλφων αυτό θα το κρίνει ο απλός δημότης που απλά, αγνά και προσιτά ο Μάρκος Παντελίδης βρίσκεται δίπλα του.

**Μάρκος Παντελίδης
Δημοτικός Σύμβουλος ΔΗΣΥ
Δήμου Αγίου Αθανασίου**

ΑΡΘΡΟ

Συμφέροντα και επωνυμίες δικηγορικών γραφείων

Έχει ανοίξει πρόσφατα μια συζήτηση αναφορικά με το θέμα της σύγκρουσης συμφερόντων που αναφέρεται σε περιπτώσεις που τα ιδιωτικά συμφέροντα προσώπων που μεταπηδούν σε ανώτατες δημόσιες θέσεις συγκρούονται άμεσα ή έμμεσα με τα συμφέροντα των κρατών, το οποίο υποτίθεται υπηρετούν υπό τη νέα τους ιδιότητα. Το θέμα είναι χωρίς αμφιβολία πολυδιάστατο. Μια ενδιαφέρουσα πτυχή του, αφορά αυτή των συναδέλφων δικηγόρων που έχουν δικηγορικά γραφεία και σε κάποιο στάδιο αναλαμβάνουν είτε διά εκλογής είτε διά διορισμού δημόσιο αξίωμα και θα πρέπει να αποχωρήσουν από το γραφείο τους που είναι στην ουσία ιδιωτική επιχείρηση. Το ερώτημα που τίθεται είναι με ποιο τρόπο πρέπει να γίνει η αποχώρηση ούτως ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων ανάμεσα στο νέο δημόσιο αξίωμα και τα ιδιωτικά συμφέροντα τα οποία συναποτελούνται από τα συμφέροντα των πελατών ενός δικηγορικού γραφείου.

Του Χριστόφορου Χριστοφί

Δικηγόρος

Η ονομασία του πρώην δικηγορικού γραφείου του Προέδρου της Δημοκρατίας αποτελεί τρανταχτό παράδειγμα. Η χρήση της επωνυμίας "Τάσος Παπαδόπουλος & Σία" τη στιγμή που ο ιδρυτής του γραφείου και για χρόνια Διευθύνων Συνέταγος, εξέλεγε, από το 2003, στο αξίωμα του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, αποτελεί κλασική περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων. Δεν μπορεί δε να γίνει δεκτή για μια σειρά από αυταπόδεικτους λόγους. Πρώτον, υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων τόσο στο επίπεδο του Προέδρου της Δημοκρατίας όσο και για το ίδιο το δικηγορικό γραφείο. Δεν είναι ανάγκη να έχει γίνει κάτι το μεμπτό ή καταδικαστέο που να μπορεί να αποδειχτεί για να ισχύει αυτό τα επιχειρήματα. Σημασία είναι το μήνυμα που εκπέμπεται προς την κοινωνία, στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Και το μήνυμα είναι ότι ο Πρόεδρος έχει δικό του γραφείο και ο οποίος έχει τα λεφτά να πληρώσει, θα έχει πιθανότητα να τύχει ευνοϊκής μεταχείρισης από τις κρατικές υπηρεσίες. Αυτό βέβαια μπορεί να λειτουργήσει και ανάποδα. Δηλαδή το εν λόγω δικηγορικό γραφείο μπορεί να αρνηθεί να αναλάβει κάποιο πελάτη για να μην κατηγορηθεί γι αυτόν ακριβώς το λόγο. Π.χ περίπτωση Ανδρονίκου και Surphire.

Δεύτερον, δημιουργείται αθέμιτος ανταγωνισμός με τους υπόλοιπους δικηγόρους, αφού πολλοί είναι οι πελάτες που δικαιολογημένα ή μη θα σκεφτούν να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του γραφείου του "Προέδρου" για να τύχουν καλύτερης μεταχείρισης, ειδικά από τον κρατικό μηχανισμό ή διότι θεωρούν ότι οι απαιτήσεις ή η υπεράσπισή τους θα είναι πιο αποτελεσματική κ.ο.κ. Παραδείγματα πελατών που ξεκάθαρα έχουν επικαλεστεί αυτούς τους λόγους έχουν αναφέρει αρκετοί δικηγόροι. Απλά επειδή το θέμα είναι ταμπου και ίσως από λόγους αβροφροσύνης προς τους συναδέλφους δεν συζητείται. Σε κάθε περίπτωση αυτή η κατάσταση είναι άδικη και για τους ίδιους τους δικηγόρους που εργαζόμαστε στο "Τάσος

Παπαδόπουλος & Σία" των οποίων η γνώση και η εμπειρία δεν αμφισβητείται από κανένα. Ειδικά οι συντάκτες του πρώην δικηγορικού γραφείου του Προέδρου (όπως και ο Πρόεδρος) είναι δικηγόροι εγνωσμένου κύρους και αξίας και έχουν δώσει πολλά δείγματα γραφής των νομικών δεξιοτήτων τους. Άρα είναι άδικο ότι υπάρχει η εντύπωση ότι κάποιοι πελάτες αγοράζουν τις υπηρεσίες του γραφείου όχι (μόνο) για τους ίδιους αλλά (και) για τα παρελκόμενα.

Για να γίνει η θέση μας πιο κατανοητή ίσως θα πρέπει να αναλογιστούμε πώς θα βλέπαμε παρόμοια φαινόμενα σε άλλες χώρες. Θα μπορούσε, για παράδειγμα, κανένας να διανοηθεί ότι κατά τη διάρκεια της πρωθυπουργίας του Κώστα Σημίτη θα ήταν δυνατόν να λειτουργεί ταυτόχρονα δικηγορικό γραφείο "Κώστας Σημίτης & Σία"; ή τώρα επί Κώστα Καραμανλή να λειτουργούσε δικηγορικό γραφείο "Κώστας Καραμανλής & Σία" ή "Ανδρέας Παπανδρέου & Σία". Ας μην ξεχνούμε ότι σε επίπεδο Βουλής, στην Ελλάδα, πρόσφατα ψηφίστηκε το ασυμβίβαστο.

Ακόμα και στην περίπτωση που ο Πρόεδρος Παπαδόπουλος έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματά του στα παιδιά του, θα έπρεπε να επιμείνει και στην αλλαγή της εμπορικής επωνυμίας του γραφείου του. Το ερώτημα δεν είναι κατά πόσο ο ίδιος ο Πρόεδρος επεμβαίνει προς όφελος πελατών του δικηγορικού γραφείου που φέρει το όνομά του. Εξάλλου, σε πολλές περιπτώσεις οι δημόσιες θέσεις του Προέδρου σε αρκετά θέματα αντιστρατεύονται τα συμφέροντα πελατών του δικηγορικού γραφείου "Τάσος Παπαδόπουλος & Σία". Το θέμα είναι θέμα αρχής και πηγάζει από τη ρήση ότι η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει να είναι αλλά να φαίνεται τίμια.

Δικαιολογημένα κάποιος μπορεί να ρωτήσει. Εάν αλλάξει το όνομα τότε λύεται το πρόβλημα; Ασφαλώς όχι. Όμως θα είναι μια αρχή διότι θα δώσει το μήνυμα της θέλησης του δημόσιου προσώπου να αποστασιοποιηθεί οριστικά και τελεσίδικα από τα ιδιωτικά συμφέροντα πελατών του. Αντίθετα, με το να παραμένει το όνομα σαν η εμπορική επωνυμία δικηγορικού γραφείου, αναπόφευκτα δημιουργεί τη σύνδεση στο μυαλό του οποιουδήποτε, ειδικά πελατών, ότι υπάρχει σχέση και δυνατότητα ευνοϊκότερης μεταχείρισης από το δημόσιο και την κυβέρνηση.

Ο Πρόεδρος όμως δεν είναι το μόνο παράδειγμα. Το ίδιο ισχύει και για τις περιπτώσεις του πρώην και νυν κυβερνητικού εκπροσώπου κ. Μιχάλη Παπαπέτρου (Σκορδής & Παπαπέτρου) και κ. Κύπρου Χρυσοστομίδη (Κύπρος Χρυσοστομίδης Σία), του πρώην Επιτρόπου κ. Πολάκη Σαρρή (Πολάκης Σαρρής & Σία), του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Νίκου Αναστασιάδη (Νίκος Αναστασιάδης & Σία) κ.λπ. Βεβαίως η συζήτηση θα μπορούσε να συμπεριλάβει και τους βουλευτές και περιπτώσεις που ψήφισαν στη Βουλή προς όφελος και για υποθέσεις πελατών τους - πρακτική εξίσου απαράδεκτη και κολάσιμη. Μια άλλη πτυχή αφορά το χρόνο που επαναδραστηριοποιείται κάποιος κρατικός

αξιωματούχος αφού αποχωρήσει από την κυβέρνηση και επιστρέψει στον ιδιωτικό τομέα. Φυσιολογικά θα έπρεπε να υπάρχει μια περίοδος που θα απαγορευότο η εμπλοκή σε οποιαδήποτε δραστηριότητα όπως συμβαίνει με τους Δικαστές. Αντίθετα, στον τόπο μας οι ρόλοι αλλάζουν με την ίδια ευκολία που αλλάζουμε ποικάμισα. Πρόσφατο παράδειγμα αυτό του κ. Πολάκη Σαρρή που την μια μέρα ήταν Επίτροπος και δεξί χέρι του Προέδρου της Δημοκρατίας και την επομένη - κατά δική του ομολογία - Διευθύνων Συνέταγος στο δικηγορικό γραφείο του. Το συμπέρασμα οποιουδήποτε τρίτου από αυτή τη συμπεριφορά είναι ότι ο κ. Σαρρής δεν αποξενώθηκε των συμφερόντων του στο δικηγορικό του γραφείο κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του στο δημόσιο αξίωμα του Επιτρόπου. Άρα πώς μπορεί να μην υπήρξε σύγκρουση συμφερόντων κατά τη διάρκεια της θητείας του σαν Επίτροπος; Το ίδιο ισχύει και για άλλους πρώην αξιωματούχους π.χ τον κ. Μιχάλη Παπαπέτρου, ο οποίος επαναδραστηριοποιήθηκε αμέσως μετά την αποχώρησή του από την κυβέρνηση στο δικηγορικό του γραφείο.

Κατά τη γνώμη μου, η ορθή, αναμενόμενη και σύγχρονη συμπεριφορά σε τέτοιες περιπτώσεις είναι η γνήσια αποξένωση ή η μεταβίβαση των συμφερόντων που έχει κάποιος σε ένα δικηγορικό γραφείο με την ανάληψη δημόσιου αξιώματος και η ταυτόχρονη δημοσιοποίηση αυτού του γεγονότος. Επίσης, όπου η ανάληψη δημόσιου αξιώματος αφορά ανώτατες πολιτειακές θέσεις (Προεδρία του Κράτους ή της Βουλής, ανάληψη Υπουργικής θέσης) η αλλαγή ονόματος θα πρέπει να είναι δεδομένη και φυσιολογική συνέπεια της νέας ιδιότητας του προσώπου. Θεωρώ ότι τέτοια θέματα δεν επιλύονται μόνο με Νόμους ή Κανονισμούς. Ψηφίστηκε, για παράδειγμα, ο Νόμος για το ρουσφέρι ή για το πόθεν έσχες. Υπάρχει κανένας που πιστεύει ότι άλλαξε η κατάσταση από αυτά τα Νομοθετήματα; Πιστεύω ότι είναι πρώτιστα θέμα αντίληψης και ευαισθησίας. Είναι φανερό ότι η σημερινή κυπριακή κοινωνία δεν θεωρεί αυτές τις συμπεριφορές σαν κολάσιμες και καταδικαστές. Αυτή η πρακτική που σε άλλες κοινωνίες θα ήταν ακατανόητη σε εμάς είναι δεδομένη, διαδεδομένη και ίσως καλλιεργείται από πολλούς. Σε άλλες χώρες έχουν θεσπιστεί κώδικες συμπεριφοράς και σύγκρουσης συμφερόντων για τους κρατικούς αξιωματούχους ανεξαρτήτως θέσης και βαθμίδας. Σε αρκετές περιπτώσεις η σύγκρουση συμφερόντων επηρεάζει συζύγους, παιδιά και στενά συγγενικά πρόσωπα. Στην Κύπρο πόσες φορές ακούμε για δημοσίους υπαλλήλους ή αστυνομικούς και άλλους να έχουν δικές τους εταιρείες και να ασκούν άλλες δραστηριότητες τα απογεύματα; Γιατί λοιπόν οι κρατούντες τις ανώτατες δημόσιες θέσεις να αποτελέσουν εξαίρεση; Εξάλλου, αυτοί είναι οι πρώτοι διδάξαντες. Ο λαός απλά ακολουθά, αντιγράφει και συμπερισταται!

Για το Fig Tree

Είμαι ένας από τους πολλούς λουόμενους που τα τελευταία χρόνια παραθερίζουν στις παραλίες του Πρωταρά και ιδιαίτερα στο Fig Tree. Θα ήθελα να διατυπώσω κάποιες σκέψεις σχετικά με την αναβάθμιση της θαυμάσιας πράγματι αυτής παραλίας του νησιού μας, που κάθε καλοκαίρι κατακλύζεται από χιλιάδες ντόπιους και ξένους λουόμενους. Έχω παρατηρήσει ότι απουσιάζει από το χώρο αυτό ικανοποιητικός αριθμός αποχωρητηρίων-αποδυτηρίων. Αυτά τα 1-2 που βρίσκονται μακριά από την παραλία, δεν επαρκούν για την εξυπηρέτηση των λουομένων. Καλό θα ήταν ο Δήμος Παραλιμνίου να μεριμνήσει για την άμεση ανέγερση αποχωρητηρίων - αποδυτηρίων, καθώς και άλλων διευκολύνσεων (χώρος αλλαγής εσωρούχων στα βρέφη κλπ), καθώς είναι λυπηρό να απουσιάζουν αυτά από μια σύγχρονη παραλία. Είναι πράγματι κρίμα να συμβαίνει αυτό. Μακάρι να λειτουργούσε ο Δήμος τόσο υπεύθυνα και γρήγορα για επίλυση προβλημάτων, όπως οι εκεί ναυαγιστές - τους οποίους βλέπω να βρίσκονται ανελλιπώς στο καθίκον - αλλά και ο υπάλληλος-υπεύθυνος για τις ομπρέλες κ. Αντώνης Μουστακίδης, ο οποίος πάντα ευδιάθετος και με έναν καλό λόγο στο στόμα για τόσες ώρες εξυπηρετεί και βοηθά τους λουόμενους, ντόπιους και ξένους. Ας αναβαθμίσουμε λοιπόν το τουριστικό μας προϊόν με πρακτικές - και γρήγορες - λύσεις.

**Ανδρέας Παναγιώτης
Λευκωσία**

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ δημοσιεύει επιστολές αναγνωστών με τον όρο να είναι σύντομες και ευνοήσιμες. Οι επιστολογράφοι πρέπει να σημειώνουν και τον αριθμό του τηλεφώνου μέσω του οποίου η Σύνταξη θα μπορεί να ελέγξει το γνήσιο της επιστολής. Όσες αποστέλλονται στην ηλεκτρονική διεύθυνση της εφημερίδας θα έχουν προτεραιότητα. Η ηλεκτρονική διεύθυνση είναι: info@politix-news.com.

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ